

Sygn. akt VIII AKa 134/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Przemysław Filipkowski

SO (del.) – Piotr Bojarczuk

Protokolant: Weronika Grieger

przy udziale Prokuratora Stanisława Wieśniakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 25.04.2024r.

sprawy A. B. (1) ur. (...) w W.

s. A. i H.

oskarżonego z art. 284 §2 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 5.VII.2022r. w sprawie w sygn. akt VK 183/17

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 134/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 5 lipca 2022r. sygn. akt V K 183/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja obrońcy:</p> <p>1. obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.: art. 4 k.p.k. art. 7 k.p.k. art. 410 k.p.k. art. 5 § 1 k.p.k.</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych.</p> <p>Apelacja oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>1.obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.: art. 4 k.p.k. art. 7 k.p.k. art. 410 k.p.k. art. 424 § 1 k.p.k. ;</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Podniesione zarzuty nie były zasadne.

Apelacja obrońcy.

W punkcie 1 a.) apelacji obrońca podnosił, że Sąd I instancji dopuścił się uchybienia art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego, którego wyjaśnienia / zdaniem skarżącego znajdowały potwierdzenie w zeznaniach C., S. i M..

Zarzut ten nie był zasadny. Norma zapisana w art. 7 k.p.k. nakazuje aby organy postępowania kształtowały swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Tak ukształtowane przekonanie stanowić na podstawie do ustaleń faktycznych, które z kolei podlegają ocenie i subsumpcji normom prawa karnego materialnego. Pamiętać przy tym należy, iż jedną z nadrzędnych zasad skierowanych do organów stosujących prawo jest zasada bezstronności. Wykładnia językowa tej instytucji nie pozostawia żadnych wątpliwości, że chodzi o takie procedowanie, które pozbawione jest jakichkolwiek intencjonalnych zachowań dla jednej ze stron. Nie może ulegać wątpliwości fakt, iż rola procesowa skarżącego, tj. występując w procesie w charakterze obrońcy oskarżonego zobowiązuje go do określonych zachowań. Najistotniejszym obowiązkiem

obrońcy jest działanie jedynie na korzyść oskarżonego. Nie tylko prawem zatem, ale także obowiązkiem obrońcy jest podejmowanie wszelkich działań jedynie na korzyść oskarżonego. Subiektywna i wybiórcza ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stanowić może realizację konsekwentnie przyjętej linii obrony. Zarzut wskazany w punkcie 1 a.) apelacji jest właśnie przykładem stanowiska obrońcy wynikającego z jego pozycji procesowej. I tak w realizacji przyjętej linii obrony skarżąca wybiórczo traktując zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak też zeznania świadków C., S. i M. utrzymuje, iż prawidłowa ocena tych treści powinna doprowadzić do uniewinnienia oskarżonego. Z takim stanowiskiem nie zgodził się Sąd Apelacyjny, uznając stanowisko Sądu Okręgowego za w pełni prawidłowe. Słusznie podnosi skarżąca, że wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków C., S. i M.. Co więcej, wyjaśnienia te znajdują także potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków np. A. S., M. M., czy też B. P.. W tym zakresie Sąd I instancji uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Z obowiązku obrończego skarżąca nie wskazała jednak w wywiedzonej apelacji, że treści te dotyczą zagadnień bardziej ogólnych i odnoszą się raczej do funkcjonowania podmiotu pokrzywdzonego i organizacji pracy w tym podmiocie. Sąd I instancji zgodnie z dyrektywą płynącą z normy art. 7 k.p.k. zobowiązany był do analizy i oceny pozostałego materiału dowodowego w tym opinii z zakresu ekonomiki, organizacji i zarządzania jak też wyciągów bankowych.

Dopiero całościowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego mogła doprowadzić do prawidłowych ustaleń faktycznych, do których niewątpliwie doszło w przedmiotowej sprawie. Co więcej także dokumenty złożone przez samego oskarżonego, a stanowiące miesięczne rozliczenia wynagrodzeń kierowców wraz z pokwitowaniami w sposób bezstronny a także wysoce profesjonalny ocenione zostały przez Sąd I instancji i stanowiły ważny dowód w oparciu, o który Sąd Okręgowy zmodyfikował kwoty przywłaszczenia pierwotnie wskazane w akcie oskarżenia.

Zarzut wskazany w punkcie 1b.) apelacji także nie był zasadny. Tym razem skarżąca podnosiła, że Sąd I instancji nie poddała ocenie fragmentów zeznań świadków /wskazanych szczegółowo w apelacji/. Z treści sporządzonego uzasadnienia wynika, iż Sąd Okręgowy poddał ocenie całościowo zeznania wskazywanych przez obrońcę świadków. Wnioski, które następnie wyciągnięte zostały przez Sąd I instancji z analizowanych treści różnią się oczywiście od tych, które prezentuje skarżąca. Jak już wskazano wyżej okoliczność ta wynika z roli procesowej obrońcy, który przedstawił swoją subiektywną ocenę analizowanych faktów w zupełnym oderwaniu od innych zgromadzonych w sprawie materiałów. Przede wszystkim nie uwzględniając opinii z zakresu ekonomiki, organizacji i zarządzania.

Nie był zasadny także zarzut wskazany w punkcie 1 c.) apelacji. Twierdzenie obrońcy, że doszło do uchybienia art. 5 §1 k.p.k. nie było zasadne. Wbrew bowiem temu twierdzeniu Sąd I instancji

udowodnił A. B. (2) winę i wydał wyrok skazujący. Na marginesie zaś wskazać należy, iż instytucja z art. 5 §1 k.p.k. traktuje o domniemaniu niewinności do chwili prawomocnego skazania.

W punkcie 2 apelacji skarżąca podnosiła, że skutkiem uchybień przepisom prawa procesowego był błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący przypisaniem oskarżonemu sprawstwa poszczególnych przestępstw.

Powyższy zarzut podobnie jak te, wskazywane w punkcie 1 apelacji także nie był zasadny.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w obliczu uznania zarzutu obrazy prawa procesowego za niezasadny jawi się jako zarzut oczywiście chybiony. Skoro Sąd Apelacyjny w całości podzielił ocenę materiału dowodowego, której dokonał Sąd I instancji nie podzielając przy tym zarzutów apelacyjnych skarżącego odnośnie uchybienia art. 7 k.p.k., naturalną konsekwencją będzie uznanie prawidłowości ustaleń faktycznych /wolnych od błędów- wbrew twierdzeniom obrońcy/, dokonanych przez Sąd Okręgowy. Reasumując stwierdzić należy, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowej i w żadnym razie nie wybiórczej oceny materiału dowodowego, która to ocena doprowadziła Sąd meriti do prawidłowych ustaleń faktycznych.

**Apelacja oskarżyciela
posiłkowego.**

W punkcie pierwszym apelacji pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych zakwestionował rozstrzygnięcie Sądu I instancji zawarte w punkcie pierwszym wyroku, tj. uniewinnienie oskarżonego od czynu, który został mu zarzucony w punkcie V aktu oskarżenia.

Przed wszystkim wskazać należy, iż Sąd I instancji, na co wskazywano powyżej przeprowadził precyzyjne postępowanie z poszanowaniem reguł rządzących procesem karnym, w szczególności jeśli chodzi o prawa oskarżonego. Oczywistym jest, że wina oskarżonego musi zostać udowodniona ze 100 procentową pewnością, aby można było przypisać mu popełnienie przestępstwa. Wszelkie domniemania zatem nie mogą być traktowane na niekorzyść oskarżonego. Słusznie zatem podnosił Sąd I instancji, że skoro oskarżony udokumentował przekazanie kwoty 3600 zł kierowcom, a okoliczność ta uwzględniona została także w opinii biegłej z zakresu ekonomiki, organizacji i zarządzania, to od popełnienia czynu z punktu V aktu oskarżenia należało go uniewinnić. W tym zakresie odmienne rozstrzygnięcie prowadziłoby do przypisania oskarżonemu popełnienie przestępstwa w oparciu o domniemanie, co jest oczywiście niedopuszczalne.

W punktach II i III apelacji skarżący kwestionował wysokość szkód, które ustalone zostały przez Sąd I instancji, a które ponieśli pokrzywdzeni w wyniku działań oskarżonego.

Jak wynika z treści pisemnego uzasadnienia, a także ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd I instancji ustalając kwoty poszczególnych przywłaszczeń, których dopuścił się oskarżony opierał się na opinii z zakresu ekonomiki, organizacji i zarządzania, jak też dokumentacji przedstawionej przez oskarżonego. Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że ustalenia Sądu I instancji były prawidłowe. Zasadnie przypisane zostały oskarżonemu tylko te kwoty i w takich wysokościach, co do sprzeniewierzenia których nie było najmniejszych wątpliwości. Zasadnie wszelkie domniemania nie zostały potraktowane na niekorzyść oskarżonego. Słusznie także Sąd I instancji wziął pod uwagę zarówno z zakresu ekonomiki, organizacji i zarządzania, jak też treści wynikające z dokumentów złożonych przez oskarżonego będących miesięcznymi rozliczeniami wynagrodzeń kierowców wraz z pokwitowaniami.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu Apelacyjnego zarzuty apelacyjne

podniesione przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych nie były zasadne.	
Wnioski	
o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania, o zmianę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
Nie dotyczy	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
Nie dotyczy	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Brak
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	Zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa

7. PODPIS
Dorota Radlińska Przemysław Filipkowski Piotr Bojarczuk

1.3 Granice zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 1	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 5 lipca 2022 r., sygn. akt V K 183/17		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść #na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3	Granice		
zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot apelację	wnoszący	Pełnomocnik osk. pos.	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 5 lipca 2022 r., sygn. akt V K 183/17	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości	
#w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana